

giftslove overtrædes, eksempelvis hvis pengeinstitutter overtræder stempelafgiftsreglerne, reglerne om beregning af realrenteafgift, indberetningsregler til skattemyndighederne m.v.

Vedrørende partsbegrebet mener SF, som vi også har gjort gældende under en tidligere debat om L 49 og L 54, at dette begreb skal udvides. Det betyder, at bankkunder, herunder virksomheder, bør opnå partstatus i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet, hvor disse mere eller mindre direkte berører bankkunden. Det medfører ret til klage, ret til aktindsigt m.v.

I dette spørgsmål er vi mere enige med enudrederen end med Økonomiministeriet, når denne foreslår, at det bør overvejes i visse situationer at give kunder partsstatus.

Under udvalgsarbejdet med lovforslaget vil SF forfølge ovenstående kritiske bemærkninger med en række spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tager ordet, fordi det undrer mig, at der var et emne, som hr. Ole Sohn ikke kom ind på, nemlig spørgsmålet om at lovliggøre de ulovlige Spar Nord-skattefradrag.

Er det SF's opfattelse, at fremover skal man kunne overføre et fradrag fra den ene virksomhed til den anden på den måde, som man ved adskillige tilfælde gjorde det op gennem 1970'erne og 1980'erne ved ulovlig anvendelse af skattereglerne? Skal den praksis nu videreføres, bare med den ændring, at man gør det ulovligt lovligt?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, det er ikke SF's opfattelse. Derfor vil vi også forfølge spørgsmålet under udvalgsarbejdet, men vi har ikke helt den samme opfattelse som Enhedslisten, at det pr. automatik er en konsekvens af den nye lov.

Egil Møller (DF):

Efter et ønske fra Folketinget er der som bekendt udarbejdet en enudredning om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle tilsynslovgivning. Endelig foreligger der ligeledes en rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner. Det skulle hermed være tydeligt, at der er behov for ændringer i de finansielle love, således at der sker en harmonisering og en forenkling af reglerne for finansielle virksomheder.

Forslaget har været sendt til høring hos 37 organisationer. Et spørgsmål til ministeren: Hvorfor har man ikke sendt det til høring hos Dansk Journalistforbund?

Såfremt udvalgsarbejdet ikke byder på store overraskelser, vil Dansk Folkeparti formentlig kunne støtte lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget følger op på anbefalingerne fremsat i enudredningen om den finansielle tilsynslovgivning, og det drejer sig først og fremmest om at præcisere reglerne for tavshedspligt. Som der også blev givet udtryk for af enudrederen, er det vigtigt at være varsom, når det gælder tavshedspligt.

I Det Radikale Venstre hilser vi lovforslaget velkomment, og vi hilser også velkommen, at der dermed kommer en præcision af, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Det er fornuftigt, at partsbegrebet udvides og præciseres, således at flere aktører end nu kan få partsstatus, hvis Finanstilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Den anden store del af forslaget er en opfølgning af rapporten fra sidste år om håndtering af pengeinstitutkriser. Igen er det utrolig vigtigt, at vi sikrer den enkelte kunde i et pengeinstitut, såfremt instituttet skulle komme i økonomisk ufare. Der er ingen tvivl om, at de senere års eksempler på konkurser på pengeinstitutområdet understreger nødvendigheden af, at vi skaber klare regler for akut opståede kriser i et pengeinstitut.

Endelig betyder lovforslaget, at der sker en harmonisering af visse af bestemmelserne om concernforhold, ligesom der lægges op til en regelforenkling. Og med hensyn til regelforenklingen bør man kvittere for ministerens forslag, der vil betyde en betydelig lettelse af de administrative byrder, ikke mindst for små og mindre pengeinstitutter.

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det vel er fremgået, er vi ikke tilhængere af det her lovforslag. Vi mener, det er utroligt, at den retstilstand, der blev afsløret op gennem 1970'erne og 1980'erne, nu bare skal lovliggøres. Det vil sige, at det, der skete i Kronebanken, i Bornholmerbanken og i Himmerlandsbanken, er noget, man fremover vil kunne gøre, men bare i overensstemmelse med lovgivningen.